

Atferdsproblemer og fakta

Debatten om tilbud til barn fortsetter med et innlegg fra Mari Pettersvold og Solveig Østrem, 28.04.14.

Pettersvold og Østrem argumenterer for metodefrihet, eller at den enkelte pedagog skal bestemme barns tilbud. Undertegnede argumenter i større grad for et forskningsbasert valg av arbeidsform. Denne uenigheten er tydeliggjort og grei å forholde seg til.

Mer problematisk er det at formålet med - og utbredelsen av - forskjellige metoder blir fremstilt på feil måte. Pettersvold og Østrem har tidligere skrevet at metoder som er utviklet for barn med store atferdsvansker benyttes på alle barn (TB, 07.04). Nå nevner de PMTO spesielt og skriver; "Ifølge Karlsen skulle de atferdsregulerende metodene vært benyttet på alle barn hvis det bare hadde vært nok sertifiserte trenere".

Begge deler er feil. Jeg har aldri argumentert for at store grupper av barn skal motta tilbud som er utviklet for barn med atferdsproblemer. Fakta er at PMTO-terapi ble gitt til cirka 20 familier i Tønsberg det siste året. TIBIR familierådgivning – som er et mindre omfattende tilbud – ble gitt cirka 60 familier. Dette utgjør under to prosent av barna i aldersgruppen 4 til 12 år. Når det gjelder de andre metodene som nevnes er følgende fakta: De Utrolige Årene og PALS er ikke tilgjengelige tilbud i Tønsberg, mens ART tilbys noen veldig få barn.

En del andre kommuner i Vestfold har tilbud som gis til hele skoler, som HeIART og PALS. Dette er imidlertid skoleomfattende modeller som har til hensikt utvikle positive lærings- og skolemiljøer. Det er ikke modeller som har til hensikt å behandle atferdsproblemer.

Tilbud som er ment for og funnet virkningsfulle ovenfor barn med atferdsproblemer gis med andre ord ikke til store grupper av barn.

Are Karlsen
Leder, Senter for Forebygging